

Tereza ŠISLEROVÁ

Mariánské sermony Antonína z Padovy

Diplomová práce, Pedagogická fakulta / Historický ústav Filosofické fakulty, Jihočeská universita, České Budějovice 2011, 96 stran textu, 2 strany obrazových a 30 stran textových příloh.

Posudek oponenta diplomové práce

Jako téma své diplomové práce si Tereza Šislerová zvolila osobnost lisabonského rodáka Fernanda a pozdějšího významného středověkého františkánského teologa a kazatele svatého Antonína Padovského. V centru pozornosti diplomantky však není samotný Antonín, ale jeho čtyři promluvy k mariánským svátkům, které se staly součástí jeho *Nedělních promluv* (*Sermones dominicales*), a jejich vůbec první překlad do češtiny. Při zpracování svého diplomního spisu se autorka opírala o rozsáhlý a (mohu-li soudit) i postačující soubor především zahraniční a v menší míře i domácí literatury (v tištěné i internetové podobě). Primárním východiskem pro překlad mariánských promluv františkánského kazatele se autorce stala jejich kritická latinská edice zpřístupněná na internetu. Soubor použitých pramenů je však s ohledem na téma kvalifikačního spisu podstatně širší - nechybí zde proto vedle překladů kázání sv. Antonína do moderních evropských jazyků (mj. i slovenštiny) ani biblické texty či edice děl antických a středověkých autorů.

Svůj diplomní spis si autorka rozčlenila do čtyř kapitol, úvodu a závěru. Po nezbytném vymezení tématu, souhrnném a poučeném přehledu použitých pramenů i základní literatury a promyšleném stanovení badatelských cílů diplomantka v první kapitole přibližuje náboženský a politický kontext západní Evropy 12. a 13. století. V následující části práce pak autorka předkládá zasvěcený výklad o životě Antonína z Padovy a o jeho náboženském i intelektuálním zrání včetně charakteristiky Antonínových sermones. Nejhodnotnější pasáže předložené práce však představují její dvě závěrečné, organicky spjaté kapitoly, v nichž Tereza Šislerová

nejprve podala promyšlenou analýzu překládaných mariánských promluv včetně výkladu o podstatě úcty františkánského světce k Panně Marii, kterou posléze doplnila v následující a nejrozsáhlejší kapitole magisterské práce o první a - po mém soudu - i velmi zdařilý překlad mariánských promluv do češtiny, z něhož předchozí rozbor a výklady vycházely. Pro srovnání překladu s originálem diplomantka zařadila do oddílu příloh své práce rovněž úplné latinské znění mariánských sermonů, resp. přepis jejich kritické edice.

Diplomová práce kolegyně Terezy Šislerové představuje v kontextu českého bádání bezesporu zajímavý a přínosný příspěvek k hlubšímu poznání středověké františkánské spirituality, zbožnosti a teologického myšlení. Práce je sepsána s citem pro jazyk, shledal jsem v ní jen velmi málo překlepů a neopravených chyb (např. - i místo -y na s. 15 a 18 či chybné verzálky na s. 36 a 37). Dále lze vytknout i nedůsledné užívání wir-formy výkladu či ne zcela jednoznačné (alespoň pro mne) užívání kurzívy v odkazech a citacích v textu. Za nepřiliš vhodné pokládám rovněž označování středověkých universitních mistrů či doktorů termínem profesor (s. 22 a 29).

Toto však jsou jen dílčí připomínky na okraj jinak zdařilé práce. Proto mohu na závěr svého hodnocení konstatovat, že diplomantka svou kvalifikační práci zpracovala na odpovídající úrovni po jazykové, formální i obsahové stránce. Předložený spis Terezy Šislerové tedy splňuje požadavky kladené na diplomové práce, a proto jej doporučuji k obhajobě a navrhuji jeho hodnocení stupněm **v ý b o r n ě**.

V Českých Budějovicích 23. 8. 2011

doc. PhDr. Miroslav Novotný, CSc.